

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 septembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, declarate de petiționarul *Mițul Alexandru XXXXXX*,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.08.2016 - 01.09.2016;

Instanța de recurs: 21.09.2016 - 21.09.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 septembrie 2016 a fost admis demersul procurorului și autorizată efectuarea percheziției la domiciliul lui Alexandru Mițul, situat pe adresa xxx Xxxx Xxxxx, xx, xxx xx, mun. Chișinău în scopul depistării și ridicării agendelor, ciornelor, suporturilor electronice de stocare a informației care au tangență cu lotul de teren cu numărul cadastral xxxxxxxxxxx, situat pe adresa str-la Xx Xxxxx, xx, mun. Chișinău și construcția cu numărul cadastral xxxxxxxxxxx situată pe aceeași adresă, cartelelor SIM cu nr. xxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxx, precum și instrumente ce au fost destinate pentru a fi folosite sau au servit ca mijloace la săvârșirea infracțiunii, cât și alte obiecte care ar putea avea importanță pentru cauza penală.

2. Avocatul Andrei Zadorojnîi în numele petiționarului, a contestat cu recurs încheierea solicitând casarea acesteia.

În motivare a invocat că, partea descriptivă și motivarea demersului, precum și a încheierii de autorizare a efectuării percheziției la domiciliul lui Alexandru Mițul diferă de ordonanța din 19 august 2016 privind efectuarea percheziției la domiciliul acestuia, fapt ce contravine prevederilor art. 304 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, nici ordonanța din 19 august 2016 privind efectuarea percheziției nu corespunde cerințelor prevăzute la alin. (2) art. 304 Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, a fost respins ca nefondat recursul, cu menținerea încheierii.

În motivarea soluției date, instanța de recurs a reținut că, prima instanță a verificat oportunitatea efectuării percheziției preconizate în coraport cu situația de drept, percheziția fiind oportună și necesară, corect reținând că probele pretinse de procuror pot fi obținute și confirmate doar prin efectuarea percheziției, lipsind altă posibilitate legală, acțiune care just a fost autorizată de judecătorul de instrucție.

4. Petiționarul Alexandru Mițul, a contestat cu recursuri în anulare (5 recursuri) hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora invocând că atât urmărirea penală, cât și efectuarea percheziției la domiciliul său au fost efectuate cu încălcarea legislației procesuale penale.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești **după epuizarea căilor ordinare de atac**.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală **în fond**, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală - **adică calea apelului și recursului ordinar**.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 adoptată în ordinea reglementată de art. 306 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursurile declarate împotriva deciziei instanței de recurs sunt inadmisibile, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. art. 455 alin. (2) pct. 7), 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursurilor în anulare înaintate, întrucât acestea nu corespund cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de petiționarul *Mițcu Alexandru XXXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, deoarece nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

